

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 157/2023-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej zákonnou zástupkyňou [REDAKOVANÉ], oboch zastúpených Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, Hlavná 50, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Cdo 157/2022-1977 z 27. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 9. januára 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľiek, ktorou sa domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Zároveň žiadajú napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznať im náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka návrhom doručeným Okresnému súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) 24. októbra 2016 žiadala, aby súd zveril maloletú sťažovateľku do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 850 eur mesačne. Okresný súd rozsudkom č. k. 23 P 323/2016-1728 z 30. apríla 2021 zveril maloletú sťažovateľku do osobnej starostlivosti otca, rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, sťažovateľke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sťažovateľky výživné vo výške 30 % životného minima na zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne, styk sťažovateľky s maloletou sťažovateľkou neupravil, rodičom aj maloletej sťažovateľke nariadil výchovné opatrenie povinnosť

podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu, zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením okresného súdu č. k. 23 P 323/2016-175 z 2. novembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 7 CoP 24/2017-279 z 18. januára 2018, o trovách štátu rozhodol osobitným uznesením a určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Okresný súd dospel k záveru o potrebe zmeny výchovného prostredia maloletej sťažovateľky s ohľadom na doterajšie správanie sťažovateľky, nerešpektovanie súdneho rozhodnutia o realizácii dočasnej striedavej starostlivosti, nerešpektovanie práva maloletej sťažovateľky na vytváranie väzieb rovnocenne s oboma rodičmi a na udržiavanie pravidelného rovnocenného styku s oboma rodičmi. Podľa názoru okresného súdu je v záujme maloletej sťažovateľky, aby jej výchovu a starostlivosť zabezpečoval otec, a to aj napriek odporúčaniu znalca zveriť maloletú sťažovateľku do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Prihliadol na doterajšie správanie sťažovateľky a jej negatívne nastavenie voči tejto forme starostlivosti a voči otcovi, ktoré jej neumožňujú realizovať striedavú osobnú starostlivosť riadne a v pravidelných intervaloch.

3. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka zastúpená právnym zástupcom odvolanie, z ktorého obsahu je zrejmé, že ho podáva proti všetkým jeho výrokom z dôvodov podľa § 365 ods. 1 a) až h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a podľa § 62 ods. 1 CMP (iba odkazom na zákonné znenie odvolacích dôvodov).

4. O odvolaní sťažovateľky a otca rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 7 CoP 64/2021-1902 z 15. februára 2022, tak, že sudkyňa [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci, potvrdil rozsudok vo výrokoch o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, uložení výchovného opatrenia a trovách konania, zrušil rozsudok vo výroku o zrušení neodkladného opatrenia a vo výroku o trovách štátu a v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd preskúmal rozsudok okresnému súdu v napadnutých výrokoch bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a s jeho závermi sa v plnom rozsahu stotožnil a konštatoval, že nebol naplnený žiaden zo sťažovateľkou uvádzaných odvolacích dôvodov.

5. Sťažovateľka v dovolaní proti rozsudku krajského súdu, ktorého prípustnosť vyvodila z § 420 písm. f) CSP vzniesla námietku, že okresný súd ani krajský súd ju v odvolacom konaní nevyzvali na doplnenie jej odvolania, v ktorom neuviedla konkrétne odvolacie dôvody ani odvolací návrh. Sťažovateľka legitímne očakávala, že okresný súd bude postupovať v zmysle § 62 ods. 3 CMP, § 363 a § 373 ods. 1 CSP a krajský súd neprehliadne tento jeho nezákonný postup. Preto čakala na výzvu na doplnenie odvolania, na základe ktorej mienila doplniť odvolanie.

6. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol podľa § 447 písm. c) CSP. Uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 15. novembra 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

7. Proti napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu podali sťažovateľky ústavnú sťažnosť z dôvodu jeho ústavnej neudržateľnosti, v ktorej argumentujú, že:

a) najvyšší súd dovolanie v časti, v ktorej ho meritorne preskúmal, nemal odmietnuť ale zamietnuť;

- b) keďže v podanom odvolaní neboli uvedené konkrétne odvolacie dôvody ani odvolací návrh, okresný súd mal v zmysle § 62 ods. 3 CMP, § 363 a § 373 ods. 1 CSP vyzvať sťažovateľku na odstránenie jeho väd. Sťažovateľka legitímne čakala na výzvu, na základe ktorej mienila odvolanie doplniť, namiesto toho jej bol doručený rozsudok krajského súdu. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu;
- c) odvolacie súdy v prípade totožných väd odvolania vracajú spisy okresným súdom ako predbežne predložené (napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 21 CoP 14/2022 z 3. marca 2022, prípis krajského súdu č. k. 7 CoP 100/2021 zo 17. marca 2022), pričom ide o ustálenú rozhodovaciu prax, na ktorú mal krajský súd prihliadať, resp. odklon od nej mal primerane odôvodniť. Z uvedeného podľa sťažovateľky vyplýva, že krajský súd postupoval v tej istej otázke diametrálne odlišne, pričom nepriamo poukazuje na skutočnosť, že práve sťažovateľka namietala zaujatosť sudcov okresného súdu i krajského súdu;
- d) najvyšší súd nereagoval na ústavnoprávne aspekty postupu súdu pri odstraňovaní väd podania;
- e) sťažovateľka mienila v odvolacom konaní uviesť nové skutočnosti, námietky a dôkazy, no čakala na zákonom predpokladanú výzvu súdu;
- f) namieta, že krajský súd nepreskúmal všetky tvrdenia a námietky sťažovateľky, ktoré uplatnila v konaní pred okresným súdom.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd sa v prvom rade zaoberal posúdením splnenia podmienok konania, konkrétne oprávnenosťou maloletej sťažovateľky zastúpenej v konaní pred ústavným súdom advokátom na základe splnomocnenia udeleného sťažovateľkou ako jej zákonnou zástupkyňou podať ústavnú sťažnosť. V danom prípade je totiž sťažovateľka v zjavnom konflikte záujmov vo vzťahu k jej možnosti ako zákonnej zástupkyne zastupovať maloletú sťažovateľku v konaní pred ústavným súdom či splnomocniť na také zastupovanie právneho zástupcu, a to s poukazom na § 31 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletemu dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať. Vzhľadom na to, že ústavný súd z nižšie objasnených dôvodov dospel k záveru o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti sťažovateľiek, nepovažoval za potrebné ustanoviť maloletej sťažovateľke opatrovníka, pretože jeho ustanovenie by nebolo spôsobilé neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom zvrátiť a predstavovalo by tak len formalizmus v konaní. Riešením tejto kolízie sa preto nebolo potrebné ďalej procesne zaoberať (porov. I. ÚS 291/2021).

9. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva sťažovateľiek na spravodlivé súdne konanie (podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktorým bolo odmietnuté dovolanie sťažovateľky.

10. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre, poukazujúc na svoje ústavné postavenie (čl. 124 ústavy), opakovane zdôrazňuje, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je

alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou, preto nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležité zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody. O svojvôli, resp. arbitrárnosti pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (napr. I. ÚS 115/02, I. ÚS 176/03).

11. Vzhľadom na to, že napadnutým uznesením najvyšší súd odmietol dovolanie sťažovateľky, ústavný súd dáva do pozornosti aj svoju ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu, t. j. najvyššieho súdu, nie do právomoci ústavného súdu (napr. IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 499/2011, IV. ÚS 161/2012, II. ÚS 98/2017). Otázka posúdenia prípustnosti dovolania je otázkou zákonnosti a jej riešenie samo osebe nemôže viesť k záveru o porušení označených práv sťažovateľa (m. m. II. ÚS 324/2010), samozrejme za predpokladu, že ide o riešenie ústavne udržateľné (m. m. IV. ÚS 239/2021).

12. Keďže predmetom konania, ktorého prieskumu sa sťažovateľky domáhajú, bola starostlivosť súdu o maloletých, ústavný súd zdôrazňuje, že práve všeobecné súdy majú vzhľadom na svoju nezastupiteľnú osobnú skúsenosť vyplývajúcu z bezprostredného kontaktu s účastníkmi konania a inými osobami zúčastnenými na konaní a z ich znalosti rodinnej situácie vytvorené najlepšie podmienky na vykonanie dokazovania, zistenie skutočného stavu veci (§ 35 CMP) a spravodlivé rozhodnutie vo veci reflektujúce predovšetkým najlepší záujem maloletého dieťaťa v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa [porovnaj uznesenia Ústavného súdu Českej republiky č. k. II. ÚS 1551/20 z 23. júna 2020 a č. k. III. ÚS 1283/20 zo 16. júna 2020, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Bronda proti Taliansku z 9. 6. 1998, č. sťažnosti 22430/93, bod 59]. Prieskumná právomoc ústavného súdu sa tak koncentruje na posúdenie, či zo strany všeobecných súdov nejde o skutočne extrémny exces predstavujúci porušenie ústavou alebo medzinárodnými zmluvami zaručených práv (I. ÚS 268/2021).

13. Sťažovateľky v ústavnej sťažnosti namietajú ústavnú neudržateľnosť napadnutého uznesenia, keďže najvyšší súd nereagoval na sťažovateľkou uvádzané ústavnoprávne aspekty postupu pri odstraňovaní väd odvolania a odmietol dovolanie v celom rozsahu napriek tomu, že krajský súd nepreskúmal všetky tvrdenia, ktoré uplatnila v konaní pred okresným súdom.

14. V súlade s uvedenými východiskami a rozsahom sťažovateľkami uplatnenej argumentácie ústavný súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu a pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sa zameril na to, či najvyšší súd v napadnutom uznesení posúdil dovolanie sťažovateľky ústavne akceptovateľným spôsobom.

15. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že najvyšší súd posudzoval prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP na základe sťažovateľkou tvrdeného porušenia povinnosti súdov nižších inštancií v zmysle § 62 ods. 3 CMP v spojení s § 363 CSP a § 373 CSP vyzvať ju na odstránenie väd podaného odvolania (bod 15 napadnutého uznesenia). Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu (bod 32 napadnutého uznesenia) konštatoval, že sťažovateľka v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody, ktoré ďalej nekonkretizovala a krajský súd v súlade s princípom úplnej apelácie a vzhľadom na jeho povinnosť zistiť skutočný stav veci dôsledne preskúmal rozsudok okresného súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, neopomenul vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností či skutocností, ktoré v konaní vyšli najavo, preto v tom, že nebola vyzvaná na doplnenie odvolacích dôvodov, nevezhliadol porušenie jej práv na spravodlivý proces. Absencia odvolacieho návrhu a nevyzvanie na jeho doplnenie podľa najvyššieho súdu nedosahuje intenzitu procesného pochybenia zakladajúcu vadu podľa § 420 písm. f) CSP. K namietanému porušeniu by mohlo dôjsť v prípade, ak by krajský súd sťažovateľku nevyzval na doplnenia odvolacích dôvodov a odvolanie by bez meritórneho prejednávania odmietol podľa § 386 písm. d) CSP (bod 33 napadnutého uznesenia).

16. K uvedenému ústavný súd dopĺňa, že vo svojej rozhodovacej činnosti už zdôraznil preferenciu prístupu k odvolaciemu súdu (II. ÚS 755/2017). V tejto veci riešil ústavný súd situáciu, keď krajský súd nejasné podanie označené ako „*Odvolanie*“ prekvalifikoval na žiadosť o opravu odôvodnenia rozsudku okresného súdu a vec listom vrátil okresnému súdu bez toho, aby sa zákonným postupom pokúsil o objasnenie prejavu vôle procesnej strany.

17. Aj na konania podľa Civilného mimosporového poriadku sa v zmysle jeho § 2 ods. 1 použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa prvej vety § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Týmto následkom je možnosť odmietnutia odvolania podľa § 386 písm. d) CSP pre nedostatok náležitosti podľa § 363, v prípade ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

18. Civilné sporové konanie je založené na princípe bezformálnosti (čl. 11 CSP). Preto je vždy úlohou odvolacieho súdu uvážiť, či prípadné rozhodnutie o odmietnutí odvolania z dôvodu neodstránenia väd nie je ovplyvnené nadmerným formalizmom (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1455).

19. Podľa § 381 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

20. Podľa ústavného súdu nemožno právnenému názoru najvyššieho súdu o nedostatočnej intenzite namietaného nesprávneho procesného postupu okresného súdu a krajského súdu nič vytknúť. Krajský súd nevyhodnotil vady odvolania ako také, pre ktoré nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať, a vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd v mimosporovom súdnom konaní nie je viazaný odvolacími dôvodmi, t. j. kvantitatívnou stránkou odvolania (§ 66 CMP) ani kvalitatívnou stránkou odvolania (odvolací petit, t. j. spôsob, resp. forma rozhodnutia navrhnutá odvolateľom) (§ 381 CSP), pristúpil na základe blanketného odvolania podaného právnym zástupcom sťažovateľky k meritórnemu preskúmaniu napadnutého rozsudku okresného súdu. V okolnostiach prejednávanej veci tak možno konštatovať, že sťažovateľke nebolo namietaným postupom znemožnené uskutočňovať jej procesné práva, pričom prístup k odvolaciemu súdu mala zachovaný

v kvalite, ktorá vo vzťahu k výsledku nemohla vzbudiť pochybnosti o spravodlivosti konania ako celku.

21. Nevyzvanie na odstránenie nedostatkov odvolania (ktorých si boli sťažovateľka, resp. jej právny zástupca vedomí, pozn.) neznamená, že ich nemohla odstrániť sama z vlastnej iniciatívy. Povinnosť súdu zistiť v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku skutočný stav veci (vyšetrovací princíp) nie je možné naplniť bez súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť) (porov. *Smyčková, R., Števec, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017. s. 157).*

22. V neposlednom rade bolo v prejednávanej veci vhodné zohľadniť aj to, že sťažovateľka bola v priebehu celého konania právne zastúpená advokátom. Od advokáta sa pri poskytovaní právnych služieb očakáva jeho odborná starostlivosť, ako aj svedomitosť a česťnosť pri využívaní všetkých právnych prostriedkov na presadzovanie záujmov klienta. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta musí advokát voliť také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta. Advokát by mal zároveň postupovať tak, aby nespôsobil prietahy v konaní, obštrukcie, alebo iné neefektívne kroky (porov. *Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2013. k § 18).* Ako vyplýva z príloh ústavnej sťažnosti, právny zástupca sťažovateľky vo svojej praxi opakovane využíva postup podávania blanketných odvolaní v obdobných mimosporových konaniach s rovnako citlivým predmetom (úprava rodičovských práv a povinností k maloletým), ako tomu bolo aj v prejednávanej veci.

23. V nadväznosti na opísané postupy právneho zástupcu sťažovateľiek, ako aj postoj sťažovateľky opísaný napr. v bode 130 rozsudku okresného súdu ústavný súd len na okraj pripomína, že všeobecné súdy majú vzhľadom na svoju nezastupiteľnú osobnú skúsenosť vyplývajúcu z bezprostredného kontaktu s účastníkmi konania a inými osobami zúčastnenými na konaní a z ich znalosti rodinnej situácie vytvorené najlepšie podmienky na vykonanie dokazovania, zistenie skutočného stavu veci (§ 35 CMP) a spravodlivé rozhodnutie vo veci reflektujúce predovšetkým najlepší záujem maloletého dieťaťa v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. V tejto súvislosti neostáva ústavnému súdu iné než spoliehať na úsudok konajúcich všeobecných súdov aj s ohľadom na opis priebehu konania trvajúceho od roku 2016 (ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu i rozsudku krajského súdu).

24. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia najvyššieho súdu nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu nemajúci oporu v zákone. V odôvodnení napadnutého uznesenia najvyšší súd dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré bolo potrebné dovolanie sťažovateľky odmietnuť ako procesne neprípustné. Právny názor najvyššieho súdu o neprípustnosti dovolania je v napadnutom rozhodnutí zdôvodnený dostatočným spôsobom a presvedčivo. V postupe všeobecných súdov v konaní o právnej veci sťažovateľiek ústavný súd nevzhladol extrémny exces, ktorý by bol spôsobilý zasiahnuť do ich namietaných práv podľa ústavy a dohovoru.

25. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu, aby sa závery napadnutého uznesenia najvyššieho súdu spochybňovali, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľiek odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom

súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

26. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľiek.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu